

Sygn. akt I C 2362/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Radzyńska-Głowacka

Protokolant Izabela Plis

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2014 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa R. F. (1)

przeciwko (...) S.A. Oddział w Polsce w W.

o zapłatę

1. powództwo oddała,
2. nie obciąża powoda kosztami procesu;
3. nakazuje Skarbowi Państwa w kasie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia wypłacić na rzecz radcy prawnego M. K. kwotę 2.400,00 zł (dwa tysiące czterysta) tytułem wynagrodzenia za reprezentowanie z urzędu R. F. (1).

Sygn. akt I C 2362/12

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 17 października 2012 r. powód R. F. (1) wniósł o zasądzenie od (...) S.A. Oddział w Polsce kwoty 50.000 zł tytułem odszkodowania, przekazania części zasądzonej kwoty na rzecz organizacji pożytku publicznego oraz bezzwłocznego usunięcia jego danych i informacji o rzekomych zadłużeniach ze wszelkich placówek i rejestrów bankowych tytułem rekompensaty za bezprawne umieszczenie jego danych w rejestrze BR.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Pełnomocnik ustanowiony dla powoda z urzędu podtrzymał żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie na rzecz powoda kwoty 50.000 zł.

Pozwany podtrzymał swoje stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 października 2005 r. (...) Bank S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. złożył do Komendy Miejskiej Policji w Ł. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez R. F. (1) (dowód: zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa – k. 1 akt 2 Ds- (...) Prokuratury Rejonowej Ł. w Ł.).

Postanowieniem z dnia 2 listopada 2005 r. wszczęto śledztwo w sprawie przeciwko R. F. (2) podejrzanemu o wyłudzenie kredytu na podstawie podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu. Śledztwo zostało umorzone

postanowieniem z dnia 25 września 2007 r. wobec stwierdzenia, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu czynu (dowód: postanowienie o wszczęciu śledztwa - k. 6 akt 2 Ds- (...), postanowienie o umorzeniu śledztwa – k. 133 - 134 akt 2 Ds- (...)).

W Systemie Bankowy Rejestr prowadzonym przez (...) Banków (...) znajdują się wpis danych R. F. (1) zgłoszony przez (...) – Oddział w W. w dniu 1 sierpnia 2005 r. (dowód: raport nr (...) – k. 9).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz dołączonych aktach śledztwa. Dokumenty oraz kopie dokumentów nie były kwestionowane przez strony a ich wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu. Powód pominął dowód ze złożonych przez powoda umów zlecenia i umów o dzieło bowiem były one nieprzydatne dla rozpoznania niniejszej sprawy. Powód nie dał wiary zeznaniom powoda co do negatywnych konsekwencji pozostawiania jego danych w Bankowy Rejestrze – tj. trudności z uzyskaniem kredytu oraz faktu, iż z tego powodu nie zawierano z nim umowy o pracę. Zeznania powoda są ogólnikowe i nie znajdują potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. Powód nie wskazał żadnych konkretnych sytuacji, które miałyby potwierdzać problemy z uzyskaniem kredytu bądź zatrudnieniem oraz nękaniami przez windykatorów.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na oddaleniu.

Powód w niniejszym procesie domagał się zapłaty od pozwanego kwoty 50.000 zł początkowo wskazując, że kwota ta stanowić ma odszkodowanie, a następnie, że zadośćuczynienie za naruszenie jego dóbr osobistych.

Powód wskazywał, że w związku z umieszczeniem jego danych w Bankowym Rejestrze miał problemy z otrzymaniem kredytów, które pozwoliłyby mu na zakup sprzętu niezbędnego do prowadzenia działalności zarobkowej w Polsce i za granicą. Wskazywał również, że miał problemy ze znalezieniem pracy, bowiem pracodawcy zatrudniali go na podstawie umów o dzieło a nie na umowę o pracę wiedząc o jego rzekomym zadłużeniu. Co więcej powód twierdził, że w wyniku wpisania i nie usunięcia jego danych z Bankowego Rejestru był nękany przez windykatorów.

Twierdzenia powoda nie zasługiwały na uwzględnienie.

Roszczenie powoda w zakresie zadośćuczynienia opiera się na przepisach art. 448 kc w zw. z art. 23 i art. 24 kc.

Zgodnie z art. 448 kc w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Na wstępie należało zatem zbadać, czy doszło do naruszenia dobra osobistego powoda i na czym to naruszenie miałyby polegać. Powód zarzucał naruszenie jego dóbr osobistych w postaci wizerunku, dobrego imienia. Twierdzenia te nie zasługują na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 23 kc dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach.

Powód w żaden sposób nie wykazał, że naruszone zostały jego dobra osobiste. Jego dane osobiste zostały wprowadzone do systemu bankowego w następstwie popełnienia czynu zabronionego. Sam fakt, że ktoś posłużył się podrobionymi dokumentami na nazwisko powoda nie jest okolicznością zależną od pozwanego. Powód nie wykazał, przy tym by przy zawieraniu umowy kredytu na jego nazwisko pozwany nie dochował należytej staranności, zawierając umowę. Trudno również uznać, by samo znajdowanie się danych powoda w Bankowym Rejestrze mogło prowadzić do naruszenia jego dóbr osobistych. Powód nie wykazał, że podjął jakiegokolwiek działania mające na celu wykreślenie jego danych

z rejestru. Ponadto nie wykazał, by obecność jego danych w rejestrze doprowadziła do jakichkolwiek negatywnych konsekwencji. Podnosił bowiem, że z tego powodu miał trudności z uzyskaniem kredytu. Na tę okoliczność nie przedstawił jednak żadnego dowodu. Nie wykazał m.in. by o kredyt taki się starał i uzyskał odmowę. Wskazywał również, że był nękany przez firmy windykacyjne, co również nie zostało w żaden sposób wykazane. Jedynym dowodem zgłaszanym przez powoda na tę okoliczność są jego zeznania, które w ocenie Sądu nie zasługiwały na uwzględnienie w tym zakresie.

Nawet gdyby uznać, że doszło do naruszenia dóbr osobistych powoda, to powód nie wykazał również szkody, która miałaby wiązać się z rzekomym naruszeniem dóbr osobistych. Zgodnie z art. 448 kc zadośćuczynienie przysługuje za doznaną krzywdę. Powód nie tylko nie udowodnił ale nawet nie uprawdopodobnił by poniósł jakąkolwiek krzywdę. Nie przedstawił bowiem na tę okoliczność żadnego dowodu a jego roszczenia w tym zakresie opierają się wyłącznie na jego gołosłownych twierdzeniach.

Powód wskazywał również, że w związku z prowadzonym postępowaniem przygotowawczym został przymusowo doprowadzony do prokuratury był przesłuchiwany w charakterze podejrzanego. Wskazać należy, że zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa jest obowiązkiem, z którego pozwany zobowiązany był się wywiązać. Konieczność doprowadzenia powoda do prokuratury, czy przesłuchiwanie go w charakterze podejrzanego nie jest zatem skutkiem działań powoda, a wynika z działań organów ścigania znajdujących swoje oparcie w obowiązujących przepisach prawa

Sąd wziął również pod rozwagę możliwość zasądzenia żądanej kwoty tytułem odszkodowania na zasadach przewidzianych w art. 415 kc. Zgodnie z tym przepisem, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Także opierając się jednak na tej podstawie prawnej brak jest podstaw do uwzględnienia żądanie powoda. Jak wskazano bowiem powyżej powód nie wykazał, by w wyniku działań pozwanego poniósł jakąkolwiek szkodę, co jest konieczną przesłanką uznania powództwa. Przede wszystkim nie wskazał, by brak zatrudnienia na umowę o pracę związany był z jego wpisem w Bankowym Rejestrze. Warto w tym miejscu zauważyć, że potencjalny pracodawca nie ma dostępu do danych znajdujących się w Bankowym Rejestrze, a nawet jeśli tak by było to brak jest podstaw do twierdzenia by przy zatrudnieniu miałby interes do sprawdzania znajdujących się tam danych. Powód nie przedstawił również żadnych dowodów na to, by w związku z wpisaniem go do rejestru odmówiono mu udzielenia kredytu, a co za tym idzie utracił on możliwość założenia działalności gospodarczej, co miało doprowadzić do potencjalnej szkody.

Na marginesie rozważań warto zauważyć, że kwota z powodu której powód wpisany był do Bankowego Rejestru wynosiła 396,19 zł. Powód miał zatem możliwość dokonania zapłaty tej kwoty w celu skłonienia pozwanego do zgłoszenia wykreślenia go z rejestru. Wpłaconej kwoty mógłby następnie dochodzić od pozwanego jako roszczenia nienależnego.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W niniejszej sprawie powód, mimo ciężącego na nim obowiązku wykazania swoich twierdzeń, nie wykazał zasadności swojego roszczenia. Dlatego też mając na uwadze powyższe powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku stosując przepis art. 102 kpc, odstępując od obciążania powoda kosztami procesu. Powód wytaczając powództwo działał bez profesjonalnego pełnomocnika i pozostawał w uzasadnionym subiektywnym przekonaniu o słuszności swojego roszczenia. Ponadto powód nie jest osobą majątną, a jego sytuacja finansowa była podstawą do zwolnienia go od kosztów sądowych w części, tj. od opłaty od pozwu. Uwzględniając powyższe stwierdzić należało, że zachodził przypadek szczególnie uzasadniony przewidziany art. 102 kpc.

W punkcie 3 Sąd orzekł o wynagrodzeniu pełnomocnika ustanowionego dla powoda z urzędu, zgodnie z § 15 w zw. z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490).